

Finansdepartementet

Ref. 20/5230

Bergen, 10.12.2021

HØYRINGSUTTALE –BANKENES TILBUD AV KONTANTTJENESTE

Eg viser til høyringsnotat om ny forskrift om bankane sitt tilbod av kontanttenester sendt frå Finansdepartementet 13.9.2021. Høyringa er i si form noko utfordrande i og med at ein bed om stadfesting av at styresmaktene skal kunna påleggja alle bankar å tilby kontanttenester til sine kundar. Eg meiner at der vi står med svært effektive og trygge digitale bank- og betalingstenester, er dette eit krav som ikkje bør innførast.

For det første er det langt mindre risiko for kriminell aktivitet i digitale banktenester enn kontantbaserte sidan regelverket knytta til kvitvasking og kundekjennskap no er så utførlig, men og så gjennomført i alle konsesjonsbaserte finansverksemder. Å prioritera kontantar er å gå mot denne utviklinga som er viktig for å hindra transaksjonar knytta til kriminell verksemd.

For det andre er krav til kontanthandtering konkurransehemmande ved at det favoriserer etablerte og større bankar. Utviklinga i dag ser framvekst av nye utfordrarar innan finanstenester av alle slag, og mange av desse er reint digitale og utan fysiske kontor mot kundane. Ved å krevja at alle bankar skal ha kontanthandtering reiser ein etableringshindre som aukar kostnadar og hindrar den mangfoldige og effektivitetsskapande konkurransen som fintech-verksemde bidreg med. Parallelt så er det god grunn for å tru at etablerte bankar nettopp kan gjera seg attraktive gjennom kontanttilbod for dei marknadssegment som ønskjer dette.

For det tredje er det generelt ønskjeleg å gå meir over til digital handtering av overføringer, også t.d. når det gjeld tolkinga av unntaket i Finansforetaksforskrifta §1-7 d): «*betingstransaksjoner som består i innsamling og utlevering av kontanter i forbindelse med ideell virksomhet eller veldedighet utenfor næringsvirksomhet*» Ved å tydeleg inkludera digitale betalingstransaksjonar til gode føremål vil ein både realitetsorientera seg til kor stor del av slike som i dag kan og bør gå digitalt, samt at ein sikrar betalingane langt betre. For det første sikrar ein betre at gåver og andre innsamla midlar på trygt vis går til føremåla, samanlikna med fysiske kontantar som langt lettare kan gå tapt før dei går til

føremåla. For det andre vil ein igjen redusera risikoen for bruk av kontantar som er knytte til kriminell verksemd. Til slutt vil ein generelt gjera det lettare, også for digitale initiativ å vera med å finansiera veldig føremål

Vennleg helsing

Aksel Mjøs
Førsteamanuensis
Norges Handelshøgskole
Institutt for finans